

quartus

Ego Karolus Dei gratia Romanorum Rex semper augustus et Boemie Rex
 vidi librum euuangeliorum sancti marci de sua propria manu scriptum
 integrum ab inicio usque ad finem in septem quaternis in potestate patriarche et
 ecclesie Aquilegensis. qui liber in dicta ecclesia fuit seruatus ab eateo hermacora et
 ab ecclesia Aquilegensis predicta usque in hodiernum diem: qui videlicet beatus
 hermacoras de manu beati marci euudem librum accepit set ab eateo petro
 per resignationem et intercessionem sancti marci recepit prelaturam predictae
 Aquilegensis ecclesie: de quo libro pericione sua apud patriarcham et capi-
 tulum dicte Aquilegensis ecclesie optinui stos duos quaternos vltimos libri pre-
 dicti et alij quinque precedentes Remanserunt in ecclesia supradicta Et hec scripsi
 manu mea propria Anno ab incarnatione verbo millesimo trecentesimo quinquagesimo
 quinto in vigilia omnium sanctorum Regnorum meorum Anno nono . . .

Autograf Karla IV. z roku 1355.

Slezsko vlastně nebylo jednotným celkem. Byla to málo přehledná a proměnlivá směs nevelkých piastovských knížectví navazujících územně na severní hranici Moravy a na severovýchodní Čechy. Slezská knížectví byla po staletí předmětem zájmu přemyslovských panovníků. Už v dobách přemyslovských králů mnozí ze slezských knížat uznávali lenní vztah k českému králi, uvnitř však vládli poměrně samostatně. Poslední z těchto území, Svídnicko a Javorsko, se připojila k České koruně až v roce 1368. Karel se ovšem snažil řadou opatření o pevnější připoutání Slezska k České koruně. Mimo jiné tam vytvářel ostrůvky svého bezprostředního panství, zakupoval nebo získával odúmrtím jednotlivé hrady, města i panství. Byla patrná i snaha vytvořit místní správní centrum z Vratislavi, která byla po Praze druhým největším městem českého státu.

Karel IV. Detail votivního obrazu Jana Očka z Vlašimi.